

Folkpartiet följer nu Lenin

Vid höstens landsmöte har folkpartiet ställt sig bakom följande uttalande: "Stöd via biståndet kvinnors rätt till fria, lagliga och säkra aborter. Friheten att välja abort ska ses som en mänsklig rättighet". Liberala kvinnors nyspråk hämtar sin näring ur den kusliga visionen att det inte någonstans i världen skall få finnas några begränsningar för havande kvinnors möjligheter att välja abort under hela graviditeten och att vi alla skall tvingas med att betala pogromen.

Mot bakgrunden av liberal och frisinnad tradition borde starka invändningar ha riktats mot förslaget. Uttalandet är inte alls förenligt med frisinnet, inte med liberalismen och inte heller med den noggrannhet som varje anständigt parti vill förknippas med.

Mänskligheten minns ännu en tid då liberaler kämpade för slavars frihet och människovärde. Idag borde det vara de ofödda barnens tur att få medkänsla och reformiver från varje människa som kallar sig liberal.

Folkpartiet har under en lång tid av vår svenska historia samlat människor från folkrörelser till kamp mot allt översitteri. De har kämpat mot översåtlighet och dogmatism från kyrka och förvaltning, när de breda och kalla har velat förtrycka den lilla människan och ur den politiska paletten hämtat sköna färger att påmåla det fula.

De mänskliga rättigheter som idag är på allas läppar börjar i vår världsdel med en katolsk kristendom som värnar människans liv. Gud ger oss liv och vi blir människor när vi känner tacksamhet för det. Vid FN-deklarationens tillkomst 1948 var detta så självklart att någon tidpunkt för människoblivandet inte ens diskuterades. För gestalter som Eleanor Roosevelt och Jacques Maritain var abort lika otänkbart som mord på öppen gata. När artikel 3 slår fast envars rätt till liv så är det i praktiken ett abortförbud.

När folkpartiets sekularisering nu har gått så långt att man med julen inför dörren föreslår abort som en mänsklig rättighet är det alltså en sällsynt kombination av okunnighet och livsfientlig extremism vi tvingas åskåda. Dessutom sägs i den antagna formuleringen ingenting om de veckogränser som idag gäller för lagarna i alla västländer. Sveriges strängaste politik förs idag av Sverigedemokraterna, som vill ha samma gräns i Sverige som i andra europeiska länder, vecka tolv. Om detta har folkpartiets vilseförda majoritet ingenting att säga utan önskar sig fria, lagliga och säkra aborter under hela graviditeten. Det är samma hållning som den ateistiska, inhumana abortkommitté som 1971 lade fram ett lagförslag som omedelbart blev föremål för häftig kritik från alla professionella remissinstanser.

Det bör i sammanhanget påpekas att abort som redskap för födelsekontroll och folkreglering är en kommunistisk idé. Lenins Sovjet var först i världen med sin abortlag 1920 och Sverige ett av de länder som var snabbast att följa efter (1938). Abortkommitténs betänkande är fullt av exempel från öststaterna och svämmar över av hjärtlöshet.

Katolska kyrkan kämpar fortfarande mot diktaturernas cyniska livssyn med dödsstraff, eutanasi och abort. Och det är naturligtvis så man skall se det. Det går inte i längden att freda livet i samhället och samtidigt kränka det spirande livet, det tynande livet eller det urspårade livet.

Jag växte upp under en tid då sexlivet var vackert och det var naturligt att ta ansvar. Idag är jag närmast en främling i mitt hemland och förfäras av den vändning som välfärden och kampen för kvinnors rätt har tagit i Sverige. Som ett av världens rikaste och mest sönderinformerade länder har vi trots obegränsad tillgång på preventivmetoder inte råd att ta emot de barn som blir till. Kvinnor står inte längre på livets och barmhärtighetens sida, när

de anføres av den urartade politikens stålkvinnor, dessa som med Europaministern i spetsen inte har några problem med att styra sina känslor mot de barn som är välkomna och utan tvekan isolera de andra, dem som ska omkomma i en politisk skönmålning. Jag vet att det finns kristna i folkpartiet i denna dag. Varför tar ni inte avstånd från det finrumsbarbari som era ledare håller på med?

Anders Bylander